

VEERTIENDAAGS
TIJDSCHRIFT.

JAARGANG: 7
NR. 2

REDAKTIE &
ADMINISTRATIE

V.U. Pol Heydens
't Stuc Van Even
straat 2D 3000
Leuven

VETO

HET BLAD VAN DE ALGEMENE
STUDENTENRAAD VAN LEUVEN

HET GELD VAN DE KUL (1)

De openingstoespraken van de rektor en van de studentenvertegenwoordiger hadden, naast tegengestelde standpunten, ook een gemeenschappelijk item: de financies van de universiteit. Zo stelde De Somer o.a. dat het financieringsstelsel gebaseerd op het aantal studenten, de onderzoekstak van de unief benadeelt, en Karel Meeganck vergeleek de gemiddelde bruto - lonen van de verschillende categorieën werknemers van de KUL en haalde een voorbeeld aan uit de investeringspolitiek van de unief.

In deze tijd van economische crisis, waar de kreet van effectieve besparingen overal hoorbaar is, stelt zich het probleem van de financies van de unief eens te meer. Er zijn stemmen die zeggen dat er in onderzoek juist nu veel meer moet geïnvesteerd worden anderen zeggen dat er in onderzoek kan en moet bespaard worden, zeker in bepaalde takken ervan; nog anderen willen (nogeens) verhoogde inschrijvingsgelden en wie weet, spreekt men binnenkort van massale afdankingen aan de uniefs.

Alles bij elkaar genomen : de unief zelf, het onderwijs het onderzoek, de administratie en het personeel enerzijds en de bijgevoegde sectoren, zoals akademische ziekenhuizen en de sociale sektor, anderzijds kosten veel geld. Dat is vrij duidelijk.

Het doel van deze bijdrage die bestaat uit meerdere afleveringen, is de volgende: We wensen hiermee de student te informeren over de budgettaire problematiek van de unief. Zonder dat we in de kleinere details zullen treden, wensen we een overzicht te geven van de ordegrotten van de bedragen die er mee gemoed zijn, met de bedoeling dat de lezer enig inzicht in de materie zou krijgen. Een Tweede, daarop volgend doel is dat aan de hand van deze reeks een bredere discussie kan op gang komen in grotere

groepen. Terloops willen we dan melden dat we graag ter beschikking staan van de fakulteitskringen die deze problematiek op de agenda van een vergadering zullen zetten.

De volgende punten wensen we te behandelen in deze reeks van bijdragen :

- het financieringsmechanisme
- de besteding van de werkingstoelagen van de staat
- het niet-geëffekteerd patrimonium
- de onderzoeksfonds
- de geëffekteerde inschrijvingsgelden
- de investerings- en bouwpolitiek.

1. DE INKOMSTEN VAN DE UNIEF.

Om duidelijk te stellen over welke gelden het verder zal gaan, worden de inkomsten van de unief in drie categorieën ingedeeld :

- de werkingstoelagen van de staat
- de inkomsten van het patrimonium
- de "varia".

Over deze laatste categorie zullen we niet verder hebben. Zoals in elk bedrijf, zullen er bij de KUL ook wel inkomsten zijn die het daglicht beter niet zouden zien. Omdat we het bestaan ervan niet hebben aangetoond, zullen we het er verder ook niet over hebben.

Het kan zijn dat er nog items wegvallen. Dit is afhankelijk van de hoeveelheid informatie die we erover kunne vergaren. De bronnen van informatie zijn hoofdzakelijk de dossiers van de Akademische Raad en meer bepaald de gewone vergaderingen van 1978, '79 en '80. Verder de nodige wetten en KB's over de financiering van de uniefs en andere brochures die we op de kop konden tikken. De commentaren erbij zijn voornamelijk deze die op het Kringraad- en Sociale Raadvormingsweekend gehoord werden.

De werkingstoelagen van de staat, verder de staats-toelagen genoemd, dienen om het personeel (AP, WP, AdP, en TP), het onderwijs het onderzoek en de administratie van de unief te betalen. Een overzicht van deze staats-toelagen, de grootte en de besteding ervan zal uitvoerig in de volgende aflevering behandeld worden.

Het patrimonium wordt ingedeeld in twee categorieën: het geëffekteerd en het niet-geëffekteerd patrimonium. De eerste categorie die o.a. de akademische ziekenhuizen, de sociale sektor, de speciale onderzoeksprogramma's (beurzen) en de prestaties van de unief voor derden bevat, zullen we niet uitvoerig behandelen, omdat deze punten niet tot de zogehete gewone begroting behoren en omdat ze een speciale studie eisen.

Het niet-geëffekteerd patrimonium bevat de eigen inkomsten van de unief in de strikte zin van het woord de bankinstrenten en de inschrijvingsgelden.

De besteding van deze gelden bestrijkt een breed gamma van mogelijkheden, zoals men in één van de volgende afleveringen zal merken.

vervolg blz 4

HUISVESTING

Vanuit Sociale Raad is met een werkgroep huisvesting gestart. Het ligt in de bedoeling deze werkgroep open te trekken naar alle belanghebbenden toe. In april '81 verschijnt er een tweede "Zwartboek over studentenhuysvesting", het eerste is immers achterhaald.

Geblesken is dat ons medebeheer van de sociale sektor wat huisvesting betreft heeft gefaald. We werpen hiervoor niet de steen naar de Huisvestingsdienst (die bv wat betreft het typecontract, haar bemiddeling en dienstverlening steeds effectiever heeft gewerkt).

Het is de unief zelf die heeft gefaald - en er met de Anderen waarschijnlijk grof profijt uit heeft gehaald. Ten koste van een democratische studentenhuysvesting. Wij kunnen dit aantonen met feiten en cijfers.

Vanaf nu zal je in VETO regelmatig onze "onthullingen" kunnen volgen. We hopen aldus dat je je er zelf bij betrokken voelt - en dat er zoveel mogelijk mensen effectief willen meewerken. Het is nodig dat Men weet dat wij een dergelijk wanbeleid ervaren als een regelrechte bedreiging voor de demokratisering van het onderwijs.

Ons grasduinen in eigen documenten en verslagen van de Raad voor Studentenvoorzieningen en de HVD leverde enkele verrijsterende vaststellingen op:

1° plots gaat vanaf okt. '74 de gemiddelde huurprijs met sprongen de hoogte in (zie tabel 1: gemiddelde huurprijs van een jongenskot in de privé-sektor)

2° voor het eerst sedert de wederopbouw na WO 2 is er een globaal kot-tekort i.p.v. een aanbodoverschot

vervolg blz 4

Waar?

Fascisme in analyse : p. 2
Harmoniemodel : p. 3
Onderwijs : krediet-puntensysteem : p. 7
Kultuur : p. 7
Agenda : p. 8

tabel 1
gemiddelde huurprijs jongenskot in de privé

akad. ja	gemidd.	%
66/67	1080	70
67/68	1133	73
68/69	1254	81
69/70	1271	82
70/71	1325	85
71/72	1461	94
72/73	1559	100
73/74	1596	103
74/75	1728	111
75/76	1817	117
76/77	1848	119
77/78	(2)	(2)
78/79	2021	130
79/80	2311	149
80/81	2500	161 (1)
81/82	3000	193 (1)

(index 100 = gem. huur '72-'73)

(1) schatting Huisvestingsdienst
(2) gegevens ontbreken

Volgens HVD hangt deze "grondige veranderende marktsituatie" nauw samen met de economische crisis en enkele van haar nevensaspecten:

a) een zwakke kapitaalmarkt (lage instrenten) bracht een speculatie op de immobilienmarkt (kopen en verkopen van huizen en gronden) teweeg; de verkochte huizen blijven onverhuurd (dan kan je makkelijker verkopen) "in afwachting van betere tijden". Notaris B. weet van zo'n paar honderd huizen in het leuvense (bv Parkstraat: 50% leegstaand);

FASCISME IN ANALYSE

ZWART, ZWARTER

In Gods naam, wanneer iemand zich er goed bij voelt 's zondags met een rugzak en in "battle dress" door de velden te stappen dan moet men hem met rust laten. Aan het woord is F.J. Straus tijdens een interview met TF1 in maart '80. De persoon waarover hij het had is Hoffman, leider van de Wehrsportgruppe, verantwoordelijk voor de aanslag in München.

Dat er al jaren een fascistische neo-nazistische subcultuur bestaat was al lang bekend. Slogans in de trand van "Halte aux rouges", tekens van het "Front de la jeunesse", cafépraat in de stijl van "als we die Turken terugsturen, is er torug werk genoeg" was of waren niet ongewoon. Plotseling waren er echter de bomaanslagen in Bologna, München en Parijs en sluitmoorden o.a. in Antwerpen. De neo-nazistische terreur heeft dit jaar in West-Europa al aan meer dan 100 mensen het leven gekost. Der Spiegel stelde i.v.m. de aanslag in München vast dat deze ene aanslag meer doden heeft gemaakt dan de RAF in alle jaren van haar bestaan. Voor dergelijke fascistisch-neonazistische opellingen zijn er in de literatuur talrijke verklaringen voorhanden. In dit artikel zullen we proberen de ideën die hieromtrent door Th. Adorno in zijn "The Authoritarian Personality" worden ontwikkeld, uit de doeken te doen. Het gaat hier om een voornamelijk psychoanalytisch georiënteerde theorie. We zijn er ons wel van bewust dat naast deze psychologische, d.i. binnen het individu gelegen factoren, ook duidelijk maatschappelijke factoren zijn die een dergelijk fascistisch ideëngoed en gedragspatroon helpen dragen. De klemtoon zal hier echter op de psychologische factoren liggen en waar mogelijk zullen we een band leggen naar bredere maatschappelijke fenomenen.

Hetgeen Adorno met zijn theorie beoogt, is enerzijds duidelijk te maken waarom bepaalde personen, eerder dan anderen aan de lokroep van fascistische kletjes beantwoorden en anderzijds te verklaren waarom dergelijke groepen een furieuze haat dragen tegen tal van minderheidsgroepen. Adorno vertrekt in zijn analyse bij het opvoedingsspatroon van de promotiegerichtte middenklasse. Centraal staat daar het begrip "Presteren". De kinderen moeten het ver brengen, alles-

zins verder dan zichzelf. Na het avondeten onmiddellijk het huiswerk maken en als dat af is nog drie bladzijden afwerken in het takenboek dat St. Nikolaas gebracht heeft. "In plaats van i.v.m. kijken zou je beter nog wat lezen, dat is tenslotte leerrijker." Heel het gezinsleven is dus doordrongen van het ethos van produktie en prestatie. Spel, gevoelens, genot worden als bijkomstig, irreëel afgewimpeld. Op die manier raakt het kind in zijn spontaan doen en laten gefrustreerd. Temeer daar hij op school hoort hoe zijn buurjonge-tje zich na schooltijd kostelijk amuseert met zijn nieuwe voetbal. Als zijn ouders systematisch weigeren hem met de buurjongen te laten spelen (Je had maar een 8 voor rekenen deze maand), zal het kind kwaad worden. "Waarom mag mijn buurjongen wel voetballen en ik niet?" De opgewerkte agressie mag echter binnen een dergelijk opvoedingssysteem niet geuit worden. De ouders weten immers wat goed is voor het kind en dat moet er zich naar bij neerleggen. Dit neemt echter niet weg dat hierdoor de agressie niet verdwijnt. Het kind zal liever blijven voetballen dan staart-delingen maken, doch omdat de agressie niet mag geuit worden wordt ze verdrongen. In analytische termen betekent dit dat ze naar het onbewuste verhuist. Het kind ervaart de agressie bij zichzelf niet meer, wat niet wegneemt dat ze er nog wel-zij het onbewust-is, en vanuit het onbewuste werkzaam blijft.

Een van de argumenten dat door de ouders vaak wordt gehanteerd om de kinderen van hun geluk, d.i. beter presteren dan zich amuseren, te overtuigen, is dat zij beter zijn dan de buurman en daarom dienen er ook meer eisen gesteld. Laat de anderen maar van het leven profiteren, jouw tijd komt later. Dan zullen wij het zij die lachen. Naast de indoctrinatie van dit arbeidsethos wordt het kind ook een absoluut respect en ontzag voor elke autoriteit opgedrongen (autoritaire persoonlijkheid.)

LEZERSBRIEVEN

Geachte Redactie,

Mogen wij even een rechtzetting doen i.v.m. het artikel in VETO nr. 1 van dit jaar, "Een vrouw in de akademische raad?"

Hierin wordt gesteld dat nog nooit een vrouw in de akademische raad gezeteld zou hebben. Dat is niet zo. Een paar jaar geleden hebben wij wel degelijk een vrouwelijk NP-lid naar de AR afgevaardigd: Rosanne Debakere, uit de "School voor Maatschappelijke Gezondheidszorg".

Met vriendelijke groeten
namens Lovan,
Tine Deboosere

Liefste Veteranen,

Onze beste wensen voor jullie nieuwe uitgaven, volhouden.

De redactie van Schampet

De medewerkers aan deze (wat kort uitgevallen) Veto:

Hans Vandenbroeck Jan Verbanck
Leo Paesen Paul Van Dame
Marcel Meeus Lambert Swillens
Pieter T'Jonck Emmy Desmet
Mannes Dirk De Nagel
Ingeborg Luc Duhayon Peter Dejonge
Relinde Baeten Bruno Leijne
Frans Smeets Tom Van Cleemput
Walther Klomp Leo Vandenbroeck

en hopelijk niemand anders meer die hier dan per toeval zou vergeten zijn.

P.S.: Medewerkers zijn nog altijd welkom.

In eerst instantie beperkt dit proces zich tot de eigen onderfiguren (de eerste autoriteitsfiguren waarmee het kind in contact komt). Wanneer gewone indoctrinatie faalt doen het oproepen van schuldgevoelens de rest van het werk wel. "Hoe durf je vader tegenpuffelen, de man werkt zich dood voor jouw bestwil." Geleidelijk gaat een dergelijke slaafse onderdanigheid t.o.v. de ouders zich generaliseren naar elke autoriteitsfiguur. Extrem uit zich dit in "Führer befehl, wir folgen." Adorno heeft de konsekwenties van deze theorie empirisch getoetst. Hij heeft de resultaten van een klinisch onderzoek van een 40-tal autoritaire subjecten vergeleken met deze van 40 niet-autoritairen. Voor het doel van het artikel zijn volgende verschillen interessant:

1. Autoritairen blijken over het algemeen een positievere indruk te hebben over zichzelf dan niet-autoritairen, die op dit punt meer zelfkritiek vertonen.
2. Autoritairen geven een idealistisch beeld van hun ouders, waar niet-autoritairen een meer realistische kijk hadden d.i. ook gebreken van de ouders vermelden.
3. Typisch voor autoritairen is dat ze behept zijn met vooroordelen t.o.v. minderheidsgroepen. Ze schrijven de leden van deze groepen allerlei ongeoorloofde neigingen, gebreken, misdrijven e.d. toe.

Deze laatste vaststelling maakt het Adorno mogelijk de band te leggen tussen de geschetste autoritaire persoonlijkheid en fascistische ideën en gedragingen. Zoals hoger werd gezegd gaat de vorming van dergelijke autoritaire persoonlijkheden gepaard met verdringing van agressie t.o.v. de onderfiguren. Volgens de analytische theorie betekent dit niet dat deze agressie in het niets verdwijnt. Deze onbewuste gemaakte agressie zal namelijk via onbewuste mechanismen tot uiting komen. Volgens Adorno zou het mechanisme van de projectie bij autoritairen op de voorgrond staan. Concreet betekent dit dat de agressie die men bij zichzelf niet aanvaard, op anderen wordt geprojecteerd.

VERVOLG P.8

REDACTIONEEL

anti-democratisch

De Algemene StudentenRaad sloot zich aan bij het platform van de betoging tegen fascisme en racisme, diedoorging op maandag 20 oktober 11.

Niet toevallig vinden momenteel overal dergelijke manifestaties, debatavonden e.d. plaats. In periodes van economische depressie hebben kleine machtsgroepen er steeds belang bij verwarren te zaaien, om van hieruit een sterk autoritaire macht te propageren. Dergelijke omwentelingen komen de meerderheid van de bevolking nooit ten goede. Enkel een breed front van alle democratische krachten kan opnieuw opduikende vormen van onverdraagzaamheid resoluut de pas afsnijden. Mits ruime sensibilisering van alle lagen van de bevolking.

De studenten hebben hier een belangrijke taak. De Leuvense universiteit was ooit reeds (voor WO II) fascistisch bolwerk, steunpilaar van opkomend nazisme in België en Europa.

Het is de taak van alle geledingen van de studentenbeweging: kringbesturen, A.S.R., studentenvertegenwoordigers, studentenpers, vrije verenigingen, enz. erop toe te zien dat dergelijke uitwassen van morbid politiek gedrag niet aan kunnen slaan bij de meerderheid van de studenten.

Groupuscules die blijik geven van zo'n politieke onverdraagzaamheid mogen de kans niet krijgen een massa op sleeptouw te nemen voor het verwezenlijken van hun anti-democratische ideeën.

HAD U DIT EERDER GEWETEN...

....was u elders gaan studeren

RECHTVAARDIG

Onze economie verkeert in een crisissituatie. Het is stil aan een gemeenplaats aan 'worden. De bevolking krijgt het via zijn dagelijkse portie persberichten in de maag gesplijst. Alle geledingen van onze maatschappij zullen moeten besparen, luidt het motto. Eén van de topekonomen van België; gawaardeerd lesgever deze universiteit, prof. Coppé houdt er in dit verband ook zo zijn mening op na. Hij verkondigde voor al wie het horen wilde (twee dagen zijn les op 16 oktober) dat in een economische crisis de marginalen steeds het slachtoffer zijn, maar daarvoor zijn ze tenslotte marginaal!

Deze economische wetmatigheid, die het bestrijden van economische crisissen uiteraard een heel pak vergemakkelijkt, is zeer bekend. Ze is des te meer wanneer je weet dat de man in kwestie tevens, naast andere minder belangrijke beheersmandaten, voorzitter is van de raad van beheer van de grootste holding in ons land: de Société Générale. Deze man maakt op deze beschel-den wijze alvast duidelijk hoe in bepaalde kringen gedacht wordt over rechtvaardige inkomensverdeling en kansengelijkheid. De toestand liegt er niet om.

INFORMATIE ?

De bekommernis van de universiteit haar studenten stevig te informeren is treffend. Dat

blijkt uit de gezonde activiteit van de dienst 'Pers en Voorlichting'. Deze dienst verspreid de veertiendaagse periode *Academische Tijdingen* en is gehuisvest op de tweede verdieping van de universiteitshal, Naamsestraat 22, in de vertederende koestering van het rektorat. Omdat (objectieve) informatie belangrijk is...

Vanuit die bekommernis, die ook de onze is, bracht onze universiteitspers dan ook, uitgesmeerd over heel wat pagina's, berichtgeving over de opening van het academisch jaar.

De volle schijnwerper viel hierbij op de toespraak van rektor De Somer. Belangrijk voorwaar, niet oninteressant zoals mag blijken uit onze analyse ervan in ons vorig nummer... Het een zin voor waarheid en detail, die we alleen van dergelijke kwaliteitspers verwachten, berichtte de schrijver over de problemen waarmee de academische overheid in deze harde tijden van besparingen te kampen heeft. De boodschap kwam over.

En dan gebeurt het al 's dat je pen leeg raakt, of je krijgt al 's honger wanneer die student tegen de middag aan het spreekgestoelte gestijgt. Hoe anders verklaren dat de hele berichtgeving over wat de studenten op het hart lag er zich toe beperkte te melden dat onze rede onderbroken werd wegens overschrijden van de tijdslimiet. Toegegeven, enkele honderden profren die de Vlaamse Leeuw zingen is een machtig schouwspel.

Jan Steven Willems

ACADEMISCHE RAAD 132

Maandag dertien oktober jl. vond de eerste vergadering plaats van wat men het hoogste beleidsorgaan van de unief noemt: de academische raad. De rector, de vice-rector van de KULAK, de algemeen beheerder, de twee groepsvoorzitters, een hoop dekanen, vier assistenten en vier studenten, gezamenlijk aan tafel, om te praten, beter gezegd te keuvelen, over de belangrijkste universitaire aangelegenheden.

TWEEDE SCEPTER NOODZAKELIJK

Het Bureau en de Raad van Beheer hebben het druk gehad tijdens de vakantie: vier verslagen van BAR en drie van RvB moesten doorgenomen worden. Beslissingen moesten toegelicht, goedgekeurd (of verworpen) worden. Zo vond de dienst van het kunstpatrium dat de KUL een tweede scepter nodig heeft om de jaarlijkse optochten mee te versieren. Vroeger hadden ze er twee, maar ze hebben er één moeten afgeven aan Louvain-la-Neuve. Tot nu toe gingen ze deze dan altijd lenen maar nu moeten ze terug een tweede hebben. Prijs van dit stokje: 350 000 frank.

IJSBOERKE

Als eerste agendapunt mochten de aanwezigen in een soort 'roep u maar' namen noemen die voor een eredoctoraat in aanmerking zouden komen. Zo zei De Somer dat het per se geen katholiek hoefde te zijn, maar als je Strauss zou nemen, dan zou je wel een politieke partij openlijk steunen. Decaan De Meester zocht het eerder in de multinationals: de stichterdirecteur van de fabriek van de HP-rekenmachientjes. Het als graspedeelde voorstel van onzegenwege, dat in de lijn van het vorige jaar, nl. de directeur van Ijsboerke, vond De Meester ook zeer goed... Decaan Baeck zal de contacten leggen om te zien wie we overhouden van alle voorstellen.

VRANCKEN EN CO

Na wat discussie over problemen van de Centrale Bib en over een ATP-voorstel om ook te mogen stemmen in de rector-

verkiezingen, kwamen we tot het probleem Vrancken. Hevige discussie met het volgende besluit: Servotte zal alle betrokken partijen horen en trachten een oplossing te vinden. Welke deze oplossing zal zijn, weten we bij het ter perse gaan nog niet. Maar deze bespreking heeft wel een groot effect: in alle faculteiten worden de decanen zich nu wel bewust dat er in hun eigen keuken ook wel een potje aan het stinken is. Zo denkt men in de rechten aan het oprichten van een commissie die mogelijke gelijkaardige gevallen zal opsporen en onderzoeken.

GEEN EXCUUS VAN DE SOMER

Tot slot eisten we van de rector een verklaring voor zijn optreden op de opening, en indien deze niet plausibel zou zijn, zijn excuus aan gans de studentengemeenschap. "Dat doe ik nooit!" brulde De Somer. Hij hield het bij de verklaring dat Karel Meganck zijn tijdschrift ruim had overschreden. Nadat enkele decanen nog alustie maakten op de inhoud en de vorm van de speech en enige twijfels over de representativiteit van de spreker en de speech begonnen te tonen, waarop wij nog maar eens onze democratische besluitvorming verduidelijkten, vond De Somer het genoeg en liet hij de champagne aanrukken.

STOUTE JONGENS

Tijdens de receptie zei De Somer nog dat de vier studenten stout geweest waren voor hun eerste keer op Academische Raad, hetgeen wij zien als een complimentje... (35)

HARMONIE MODEL

Wie lag er niet plat van het Tachen voor het TV-scherm toen Vandenboeyenants stond uit te leggen waarom het treinverkeer door de koude ernstige vertraging opliep? Het zout dat normaal de wissels moest ontdooien deed het, wegens de te lage temperatuur, niet. Dit weekend krijgen we van deze cabaretier-politicus weer enkele markante uitspraken. Tijdens het ter goedkeuring van het nieuwe regeerakkoord gehouden PSC-kongres liet VDB zich ondermeer ontvallen dat het er de liberalen om te doen was de klasstrijd nieuw leven in te blazen. Je staat er wel even perplex van. Gaat het hier ook om een snel vorderend proces van aderverkalking, iets wat L. Tobback in een Vrij Nederland-interview in juni '89 ook bij Natossekretaris Luns meende te onderkennen? Ik denk het niet. Anderszjids zou Vandenboeyenants, als voorzitter van de CEPIC, de rechte vleugel van de PSC, onder normale omstandigheden zeker niet van beschuldigen dat ze door hun politiek doen-en-laten de klasstrijd aanwakken.

lende belangen". Rare uitspraken als je ze hoort van de grootste partij van het 'Rode Wallonië'.

De enige conclusie die je uit al al deze uitspraken kunt concluderen is dat er geen periode van waakzaamheid voor de deur staat. Waakzaamheid voor iedereen die in Brussel niet zelf een vinger in de politieke pap te brokken heeft. Op de eerste plaats natuurlijk de arbeidersbeweging die meer dan ooit de rangen moet sluiten om op te tornen tegen 'die van Brussel'. Meer dan ooit is het nodig dat men inzicht dat 'economische crisis' veel meer een onderdeel vormt van een ideologie die erop gericht is eisende arbeiders de mond te snoeren, dan wel een volledig door de realiteit geacht begrip. Doch ook de studentenbeweging dient op haar hoede te zijn. De manier waarop rector De Somer bij de opening van het academisch jaar de "harmonie" van de universiteit illustreerde was te overtrokken om 'echt' te zijn. In de vier jaar dat ik hier zit heeft hij nooit zo lijfelijk concreet deze idee onderstreept. Het beeld van een inderdaad prachtig samenspelend muziek ensemble moest

de 'bifjelachtige Thomas' overtuigen. Voor diegene die nog steeds niet overtuigd is van deze idee, wil hij volgend jaar -als hij dan nog rector is- nog een stap verder gaan. Hij zal zelf de -zij het dan wel eerste- viool spelen.

Wat deze harmonie echter reëel inhoudt bleek echter een klein uurtje later. Op een manier een universiteit onwaardig werd de studentenvertegenwoordiger de mond gesnoerd. "Hij was namelijk over zijn tijd gegaan". Dat het hier een drogreden betreft, die feit dat, wat er gezegd werd bij de heren professoren niet in zo goede aarde viel, moet camoufleren is inmiddels ook duidelijk geworden. Academische Tijdingen -Veertiendaags blad van de Katholieke Universiteit Leuven - besteedt in zijn eerste nummer uitgebreid aandacht aan de evenementen op 6 oktober. Deze 'Voice van het establishment aan de KUL' maakt ook in het geheel geen melding van de inhoud van de studentenspeech. Er wordt enkel gezegd dat rector De Somer hem diende te onderbreken omdat hij merklijk (!) langer sprak dan was overeën gekomen. Over het deel dat tot dan toe wel was uitgesproken en over de reactie van een aantal aanwezigen biepup wordt met geen woord gerept.

Wat gaat het hem dan wel om? De liberalen zijn, door voet bij stuk te houden op het punt van het economisch-fiskale beleid, verantwoordelijk voor het fiasco van Martens III. Om die reden vind je ze ook niet terug in Martens IV. Het feit dat je geen liberalen (althans niet van de PVV-PL) in Martens IV aantreft, betekent echter tegelijk dat de "tripartite" gefaald heeft, en wel op het vlak van het sociaal-economische. Deze "tripartite" werd indertijd vooral op aandringen van Leo Tindemans gerealiseerd. "In economische moeilijkheden heeft men een regering nodig die uit een zo breed mogelijk basis rekruteert". Of anders, onpopulaire maatregelen, die zijn maatregelen die de "kleine men" in de beugel tasten, nemen we best allen samen, dan kan bij de volgende verkiezingen niemand met met de vinger gewezen worden. De liberalen hebben bedankt. De "tripartite" en daarmee de idee van een harmoniemodel heeft gefaald. Vanden Boeynants, als vertegenwoordiger van het Brussels kapitaal, ziet de polarisatie voor de deur staan. De 'Verzorgingsstaat' kan zichzelf niet meer waarmaken, er zal 'geraakt moeten worden aan de verworvenheden'. Ook PS-voorzitter Cools ruikt omraad. "De houding van de PS tegenover de Maalse Interge-westelijke van het ABVV zal moeten bekomen worden. Politieke partijen en vakbonden zijn nu eenmaal niet hetzelfde, en hebben dus verschil-

upeetje

STUDENTEN STELLEN REDEVOERING OP. PROPFIEN PROTESTEREN. REKTOR ONDERBREEKT STUDENT. AER DOET HANDEIKENHOENAKTE. WIJ REAGEREN WAARDIG?

De opening van het academejaar blijft reakties uitlokken. Zo hebben enkele mensen van de Universitaire Parochie (UP) het nodig gevonden een pamflet te verspreiden. Hierin vallen zij de nu intussen berucht geworden studentenspeech en de houding van de Algemene StudentenRaad aan.

Het is verheugend vast te stellen dat de UP net als de Algemene studentenRaad bekommerd is om een serieuze inkomstenverdeling, sterk beklemtoond in de studentenspeech.

Het standpunt, dat zoveel mogelijk studenten zo ruim mogelijk moeten geïnformeerd worden, is correct. Fundamenteel zijn er dus belangrijke raakvlakken. Daar waar hun open brief werd tot een verdachtmakerij, gaan deze mensen echter hun boekje én kennis te buiten. Bedeelde studentenspeech is immers goedgekeurd in een algemene vergadering van kringraad & sociale raad, zowel naar inhoud als naar vorm. Alle praesidia zijn in deze vergaderingen tegenwoordig. De stelling dat het er 'm bovendien om te doen was een incident uit te lokken, om dit "achteraf te wraken als een zoveelste bewijs van rektorale machtsmisbruik", is je reinste hincinterpretation! De petitie die de A.S.R. tenslotte via de kringen laat rondgaan in de jaren, stelt als eis: op geen enkel niveau van het medebeheer aan onze unief zal enige vorm van gecontroleerde vrije meningsuiting aanvaard worden.

Het is naef te denken dat rector De Somer enkel ingegrepen heeft om de Gooie Sedan op zijn academische zitting te bewaren. Niet het bewaren van de sereniteit, die zou uitgaan van een aantal dove, akademische speeches, maar wel een georganiseerd aanpak van de studentenbeweging dreef hem ertoe deze vorm van protest te fruiken. Een offensief van de meest georganiseerde geleiding aan deze universiteit, tegen de schamele verworvenheden van de demokratisering, kan enkel gekeerd worden door een krachtigdadig en goed georganiseerd protest van de studenten. En dit op alle fronten.

Deze wetenschap drong ten volle door tot de studentenvertegenwoordigers wanneer zij besluiten hun woordvoerder een dergelijk standpunt te laten innemen, een dergelijke redevoering te laten houden. Tevens is het die vaststelling die de professoren genoopt heeft te reageren. Immers, losse, niet gefundeerde, slecht voorbereide, enkel op consensatie gerichte reakties van de studenten, niet geschraagd door een beleid en een visie, zijn gedoemd om te mislukken. Hoe scherp ook. Hoe rechtvaardig ook. Hoe massaal ook. En dus ongevaarlijk.

Jan Steven Willems

vervolg van blz. 1

HET GELD VAN DE KUL

2. DE GEWONE BEGROTING.

Jaarlijks wordt de gewone begroting opgesteld. De uitgaven die erdoor gedekt worden zijn de gewone (dagelijkse) uitgaven van beheer, onderzoek en onderwijs, daarin begrepen de roerende uitrustingen. Worden niet gedekt door de gewone begroting: pensioen- en emeritaatslasten, sociale uitgaven ten voordele van de studenten, financiëlelasten voortvloeiend uit de investeringen en uitgaven door exploitatie van de academische ziekenhuizen - behalve de uitgaven voor onderwijs en onderzoek in de faculteit geneeskunde. In het dossier van de gewone begroting vindt men nog de besteding van de gelden van het niet-geaffekteerd patrimonium.

Het opstellen, amenderen en goedkeuren van de gewone begroting van de KUL is een omslachtige procedure. Na het verzamelen van alle gegevens (bedrag van de staats-toelagen, gegevens van de fakulteiten en diensten, kostenramingen, ...) gaat het begrotingsontwerp van het Algemeen Beheer, via het BAR en de Academische Raad naar de Raad van Beheer. Rekening houdend met de gemaakte opmerkingen legt de definitieve begroting dezelfde weg af tot de Raad van Beheer die uiteindelijk goedkeurt en ze naar de ministerraad stuurt. In afwachting dat de fakulteiten hun "bonnetjes" krijgen verdelen deze de toegestane kredieten tussen de verschillende departementen, die op hun beurt de verdeling doen tussen de afdelingen.

Voor deze verdeling zijn de faculteiten exclusief bevoegd en er is geen inmenging van bovenaf. Integenaanstelling tot de algemene diensten, mogen de fakulteiten het bedrag dat ze niet hebben "kunnen" uitgeven, houden zodat ze zelf een reserve kunnen ophouden.

Van zodra alle stortingen en betalingen behorende tot het patrimonium behandeld zijn, maakt het Algemeen Beheer een financieel verslag, de patrimoniumrekening, op en stuurt deze na goedkeuring door de Raad van Beheer naar de minister. Dat het afhandelen van deze rekeningen lang kan aanslopen, wordt duidelijk aangetoond door het feit dat het verslag van 1978 zojuist naar de minister is vertrokken.

Uit deze eerste bijdrage ont-houden we dat de unifief twee grote bronnen van inkomsten heeft: de staats-toelagen en het patrimonium. Naast de eerste bron zullen we nog het niet-geaffekteerd patrimonium bespreken. Volgende keer leest U hoe de staats-toelagen worden berekend en waarvoor ze worden gebruikt.

Jan Sempels

Lambert Swillens

HUISVESTING

vervolg van blz. 1

b) kotbazen, ontmoedigd door de preventie en inspectie van de HVD (vooral kwa veiligheid en comfort) en op hun hoede voor een veranderlijke huur-wetgeving (die nochtans zelden werd afgedwongen in het voordeel van de student: waarborg, 'aanpassing' en willekeurig opleggen van de huurprijs...)

c) het fenomeen van de "industriële kotbazen":
- een goedgelegen huis kopen met de hypothekaire lening (en achtergehouden waarborgen) op ander huizen, en het voor zo'n 15 à 20 studenten "inrichten" (badkamer, kelder worden "kot") - prijsafspraken met de collega-huissjersmelkers
- dit alles met een advocaat die van wanten weet

Dit is echter niet de volledige waarheid...

De huidige malaise is te herleiden tot enkele ingrijpende beleidsopties zoals ze enige jaren terug (in '74) werden genomen en doorgezet door de unifief. Dit 'beleid' heeft naar geen mindere geleid, en het levert ons uit aan de willekeur van de op hol geslagen huissjersmelkers.

Het gaat hem om zo'n 3-tal 'beleidsopties':
1° de huurprijscontrole: tot in '74 gold hier de zgn. "30% norm": uitgaande van de (nog steeds geldende) huisvestings-behoeftecoëfficiënt (nl 68% der ingeschrevenen) werd door de unifief ernaar gestreefd minstens 30% van die huisvestings-behoefte in eigen beheer te hebben, om aldus kwa prijs en kwaliteit de markt te kunnen controleren.

Met de geleidelijke overheveling van de U.C.I.L. meende zij hiervan te mogen afstand nemen. Het vrijgekomen ketaanbod werd echter schromelijk onderschat - het aantal koten minderde zien-derogen... en de "markt" reageerde navenant.

2° DE RESIDENTIES (peda's, college's, meestal feitelijk door de KUL gekontroleerd): blijkbaar was het sop niet langer de kool waard (thans KOST de student in een UNIVERSITAIRE residentie maandelijks 3900,- aan

de unifief). Tal van peda's slo-ten hun deuren. De unifief verstaat zich uitstekend met de stad, de ABB en de privé wat de bestemming van deze gebouwen betreft. (zie tabel 3). Hierdoor werd het totale ketaanbod ernstig verminderd, en houdt de privé nog minder rekening met de residentiehuurprijzen.

3° DE GEMEENSCHAPSHUIZEN: Eertijds een uniforme huurprijs. Ook dat kostte geld. Dus vanaf '74: afbouw van de universitaire GHZ'en. Thans: slechts een gering aantal huizen wordt aangeboden via de HVD, wellicht omdat een zeer talrijke groep kandidaat-huurders de markt afschijnt. Dus ook hier geen prijs- of kwaliteitscontrole meer.

(VOORLOPIG) BESLUIT:
-Het gewone "kot" wordt onbetaalbaar (1 studenten van hogere sociale herkomst -het oververtegenwoordigde merendeel zoals je weet- geven gemiddeld meer uit aan huur: zij opteren voor een duurere woonvorm -studio of appartement- en zij zijn bereid voor die gekozen woonvorm meer te betalen dan anderen) (zie tabel 'n 4 en 5)

-idem voor gemeenschapshuizen
-Wat moeten wij hiertegen doen?

-trachten erachter te komen hoe en door wie het zo ver gekomen is. (De vanaf '66 ingediende adviezen van HVD en planbureau, het N.I.V.H., de studenten WG huisvesting, en RVS directeur Jan Bauwens werden vanaf '74 compleet genegeerd)

-Ons organiseren in residenties (Torres bv.) in de gemeenschaps huizen (kraken?) en tegen de "industriële kotbazen" (het hogervermelde zwartboek wordt op gemaakt aan de hand van een be-gin '81 in de jaren gevoerde enquête...)

Tot zover deze voorlopige schets van de voornaamste knelpunten. Volgende keer meer over wat er met al die gesloten resi-denties uitgespookt is.

Alle informatie en medewerking is welkom op sociale raad, 's Meiersstraat 5- alle dagen van de week.

FRANS S.

"Studentenkamer te huur": een tafereel dat langzaam maar zeker uit het Leuvense straatbeeld verdwijnt?

TABEL 3

bestemming van (kamers in) sedert 1970 afgeschafte studententehuizen (privé en unifief)

A	B	C	D	TOTAAL				
386	161	59	286	268	263	312	78	1.813

- A = "eigen gebruik" (akademische-, onderwijsbestemming, (andere) kloostergemeenschap)
B = "andere bestemming"
C = ?
= "staat leeg", "afgebroken"
D = "bestemd voor verkoop"
= "stad Leuven"
= "ABB" (Boerenbond)
= "particuliere woningen", "handelshuis"

TABEL 4

gemiddelde jaaruitgave voor huur en bijkomende kosten per woonsituatie (bron: HIVA-studentenbudgetenquête)

woonvorm	gemidd. jaaruitgave (in 78/79 a.d. KUL)
studio	40.053,-
kot	22.281,-
gemeenschapshuis	21.288,-
peda	19.359,-
alg. gemidd.	22.510,-

TABEL 5

gemiddelde jaaruitgave voor huur en bijkomende kosten voor studenten op kot bij particulieren opgedeeld naar sociale herkomst (bron: HIVA-studentenbudgetenquête, 78/79 a.d. KUL)

sociale herkomst	gemiddelde jaaruitgave
"laag"	20.015,-
"midden"	22.475,-
"hoog"	23.142,-
"niet-actieven"	22.215,-

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1.												
2.												
3.												
4.												
5.												
6.												
7.												
8.												
9.												
10.												
11.												
12.												

HORIZONTAAL

- 1) training - bakermat / 2) Engelse adellijke titel - Amerikaanse inlichtingendienst / 3) Russisch schiereiland - versvoet / 4) onder andere - zo (lat.) - twee letters uit paleontologie / 5 vrucht - oude chinese munteenheid / 6) rivier in Siberië - famillied - leuvense boekhandel / 7) rust - streef - muzieknot / 8) werkkledij - ajunien / 9) sint - achterbuurten / 10) kort uur - famillied / 11) oude lengtemaat - Franse politicus - voorvoegsel / 12) mededelingen - vogel

VERTIKAAL

- 1) achtergrond - beet / 2) rondhout - eik (eng.) - niet loef / 3) ex-diktator - vergissing / 4) apatisch - schakterm - voorvoegsel / 5) Leuvense café - bijwoord / 6) voorzetsel - en andere - 2 letters uit generatie / 7) leef - glans / 8) niet Bie - Anonieme Alkoholisten - maat voor tijdsduur (mv) / 9) kalk / 10) uitroep - geïntegreerde schakeling - existent - famillied / 11) boom - uitroep - met behulp van / 12) Vlaams schrijver - hoofdstad van Turkije

wij steunen
RADIO SCORPIO
FM 101 MHz
DE LEUVENSE VRIJE RADIO
POSTBUS 44 - 3000 LEUVEN

VETO

OP

SCORPIO

woensdag van

20H30

tot

21H30

INFODAG ALGEMENE STUDENTENRAAD

MEETING

Beste Leuvense student,

Een infobeurs georganiseerd door de algemene studentenraad is geen alledaagse gebeurtenis en een meeting van de A.S.R. is ook al geen traditie. De bedoeling van deze infodag en van deze meeting is een nieuw werkjaar te starten en dit o.a. met het lanceren van een brede discussie over een item waar iedereen nu de mond van vol heeft: **BESPARINGEN**. Deze dienen zich op alle vlakken aan, ook op universitair vlak. Zo ook zal de A.S.R. het niet gemakkelijk hebben om de dans te ontspringen.

Deze meeting is zo opgevat dat er eerst een korte uiteenzetting is over de A.S.R., haar werking en haar structuur, dan een toelichting vanuit de verschillende raden en daarna kan er een discussie komen met vragen vanuit het publiek. Voor elke raad zit hier dan ook iemand in een pannel, die vragen specifiek voor de werking van zijn raad kan beantwoorden.

Voorstelling van deze vier mensen.

Voor wie de algemene studentenraad nog nauwelijks kent is het goed even te schetsen welke doelstellingen deze organisatie nastreeft. Van bij het begin af heeft de A.S.R. de democratisering van het hoger onderwijs nagestreefd, dit zowel wat betreft de toegang als de organisatie en het beheer ervan. De oudste van de vier raden, sociale raad, heeft heel wat werk geleverd rond de uitkering van de studietoelagen. Zowel de niet-indexering ervan als de vervanging door leningen en de laatste tijdige uitbetalingen zijn punten van kritiek en actie geweest. Dit alles met de kennis in het achterhoofd dat financiële problemen nog steeds een belangrijke hinderpaal vormen voor de deelname van de lagere socio-professionele groepen aan het hoger onderwijs. Vanuit dezelfde bezorgdheid hebben de studenten door middel van de uitbouw van de sociale sektor, goedkope en degelijke voeding, huisvesting, medische en sociale bijstand bedwongen.

Reeds meer dan een decennium spant kultuurraad zich in om een doordachte socio-culturele werking onder de Leuvense studenten te stimuleren. Vanaf de opening van 't Stuc in 1977 kreeg ze de mogelijkheden om deze taak systematisch en continu aan te pakken. Doelstellingen hierbij zijn: via zelfactiviteit en via confrontatie met culturele uitingen eenieder zijn creatieve mogelijkheden te laten ontdekken. Creativiteit moet hier niet louter verstaan worden als tekker met iets bezig zijn. In een periode waarin studenten bijna gedwongen worden om met hun neus op de studieboeken te zitten blijft er weinig mogelijkheden over om aan persoonlijke vorming te doen. Hiervoor biedt kultuurraad een kader via een culturele invalshoek.

Je zou het zo kunnen stellen: Kultuurraad werkt aan de individuele democratisering van de persoon. Hem helpen mondig te maken, zijn mannetje te staan.

Kringraad is doorheen de jaren zijn werking in de academische sektor meer en meer gaan toespitsen op de inspraakproblematiek. Sinds '69 beschikken de studenten over een beperkt vertegenwoordigingsrecht op onderwijscommissies en in faculteitsraden. Sinds enkele jaren is men terecht de term ondervertegenwoordiging in de mond gaan nemen. Studentenaafgevaardigden hebben in deze onmachtssituatie

heel wat ervaring opgedaan. De belangrijkste konklusie die hieruit gedestilleerd werd is wat in het A.S.R.-jargon "stellingname 1" heet. Twee jaar geleden heeft een vrijwel unaniem kringraad gesteld dat de afbraak van het machtsoverwicht van de pro-fessoren tot de belangrijkste taken behoort, als

De studenten hun invloed op het onderwijs-leerproces willen vergroot zien. Dit is de aanzet geweest voor een vernieuwd denken en doen in de kringwerking. Geleidelijk aan verdwijnt het type academisch waardige, topdiplomatieke vertegenwoordigers, dat met de eerder ontspannende toon van de kringwerking weinig te zien had. Om meer te zeggen te krijgen volstaat het immers niet iemand te mandateren. De veelbesproken achterban moet langs een stevige organisatie snel en goed geïnformeerd zijn. Betrokkenheid van brede lagen is immers een noodzaak als de druk van het getal moet aangevend worden. Dat dit dikwijls de enige uitweg is voor een groep die in zijn rechten miskend wordt, werd onlangs nog eens aangetoond met het geval Vrancken.

Meer zeggingskracht opeisen betekent dan niet in de laatste plaats een kringwerking degelijk uitbouwen. Naast de dienstverlening, die zeker de basis is van een goede kringwerking uitmaakt, wordt er dus meer aandacht gevraagd voor een goede informatiedoorstroming. Verder wordt er ook op aangedrongen dat de presidia verkozen worden op basis van een programma, dat ook concrete perspectieven biedt op het vlak van de onderwijswerking, van de sociale sektor en van de cultuur- en sportwerking.

In vele gevallen zijn goede voornemens te bespeuren en in sommige faculteiten is men ook aan de uitvoering toe. Traag maar zeker worden de vertegenwoordigers naar de kring toe geroepen omdat de studenten zich terecht afvragen welke standpunten zij verdedigen. Traag maar zeker gaan de kringen aan de vertegenwoordigers meer rugsteun bezorgen. Niet alleen omdat ze weten dat er voor hen een moeilijke taak is, maar ook omdat deze speerpunten slechts stootkracht krijgen als ze de grote groep van de studenten achter zich hebben.

DE TAAK VAN ASR

Een zelfde proces tekent zich af in de schoot van de A.S.R. die uiteindelijk samengesteld is uit afgevaardigden van de verschillende faculteitskringen. De A.S.R. verzorgt weliswaar

zowel de vertegenwoordiging op het hoogste niveau zowel in de academische raad als in de sociale sektor, maar weet tegelijkertijd zeer goed dat het pleit zelden beslecht wordt in het voordeel van de student op deze hoge vergaderingen. Enkel door de studenten van alle kringen te verenigen rond een aantal concrete eisen inzake studiedruk, studietoelage, het verwerven van cultuur- en sportinfrastructuur, kan de studentengeleding meer zeggingskracht verwerven.

Voor het vormen van standpunten die de leidraad kunnen zijn zowel van het vertegenwoordigend werk als van de acties, zijn democratische spelregels nodig. Interne democratie is dan ook een permanente bezorgdheid van de A.S.R. De A.S.R. bepaalt haar standpunten op basis van meerderheden, in algemene vergaderingen. Op deze vergaderingen hebben alle kringen stemrecht, voor zover de afgevaardigden verkozen zijn op kringverkiezingen. Alleen deze verkozenen hebben dus stemrecht.

Dat het vaak een harde discussie vergt om een min of meer grote eensgezindheid te bereiken lijkt geen twijfel. Het is immers geen geringe opdracht om over alle politieke tegenstellingen heen het front te versterken voor de democratisering van het hoger onderwijs. Vaak ontbreekt de aandacht voor het geheel.

Bij de uitbouw van een organisatie is het nodig dat op alle niveau's mensen hun schouders zetten onder een massawerk. Dikwijls zij er schouders te weinig. De belangrijkste opdracht voor een verantwoordelijke is zichzelf verbodig maken, door sommige

mensen in te werken. Om op een systematische manier deze opbouwpolitiek door te voeren is er aandacht nodig voor het geheel. Het gevaar is immers groot dat elk zich verliest in zijn afgelijnde taak. Zowel overlast aan werk als politieke moeilijkheden, en zware interne spanningen kunnen deze behoudsgezinde reflex voortbrengen.

Verre van de organisatiekracht te behouden betekent deze reflex een verzwakking.

Vier strikt gescheiden raden maken een gemeenschappelijke werking moeilijk. 25 strikt gesloten kringen maken A.S.R. onmogelijk. 5 afzonderlijke jaarwerkingen maken een kringwerking onmogelijk.

Elk van deze onderdelen hebben recht op een zekere autonomie.

Voor de kringen gaat die verder aan voor de jaren. Maar als de juiste wil op zijn eigen zaken te behartigen, een verontschuldiging betekent, als het jaar- en kring-individualisme een regel wordt in plaats van een uitzondering, dan is de organisatie aan desintegratie toe, dan is het geheel bezig zichzelf te ontbinden tot zijn kleinste onderdeel, tot zijn kleinste.

Aan alle mensen die een tegengewicht willen vormen voor het gewicht van het beleid van de academische overheid en van het regeringsbeleid willen we een oproep doen om de krachten te bundelen in het belang van de democratisering van het onderwijs.

DE ASR IS GEEN POLITIEKE INSTELLING MAAR...

DOET NIETEMIN AAN POLITIEK

Het is klaar dat van de liberale, de christen-democratische sociaal-democratische tot revolutionaire stroming iedereen de democratisering van het onderwijs in het vaandel draagt of gedragen heeft. Al deze stromingen zijn dan ook terug te vinden in de studentenbeweging en in de A.S.R. Elk verdedigen ze het principe van recht op onderwijs voor wie er de capaciteiten voor heeft. Ze moeten dan ook allen stilaan weten dat elk centen kost maar tevens moet dit van hen weten dat er geld tekort is.

De openingspeech van de studenten liet hierover aan duidelijkheid niets te wensen over. Er kan bespaard worden. Ook De Somer stelt dat deze welvaartsmaatschappij een mythe blijkt te zijn en dat teveel welzijn de basis van onze welvaart kan aantasten. Vanuit dit betoog is het duidelijk dat ook de academische overheid vindt dat er maat moet bespaard worden op vergoedingen voor werkloosheid, kinderbeijlag, ziekteverzekering, onderwijs, cultuur- en sportbeleving. De ontwikkeling van een nieuw industrieel en militair apparaat krijgt daarentegen voorrang. Vanuit de doelstellingen van de A.S.R., de democratisering van het onderwijs, kwam men in de studentenpeech op voor een serieuze inkomensverdeling en stelde men sommige verspillingen aan onze unief aan de kaak.

WE KUNNEN ER OOK HANDBOEKEN VAN MAKEN

EN DIE BLAUWE OBEN DAN?

ONKRUIT EN TOTAAL WEIGERING

Onder de naam "onkruid" verenigt zich mensen die door middel van directe actie het militarisme en de samenleving aan de kaak willen stellen. Bovenal willen we de mensen aanzetten tot naderken over het militarisme en hun eigen rol daarin. Hopende dat ze hun medewerking niet meer zullen verliezen. Martin Van Kerrebroeck weigert totaal elke dienst (Leger en burgerdienst) en heeft dus geen gevolg gegeven aan zijn oproep om zich te laten keuren op 16 oktober 1980. Met zijn totaal-dienst-weigering wil Martin zich verzetten tegen het leger, dat de uitdaging is van het waande dat (dreiging met) georganiseerd en onderdrukkend geweld oit werkelijke oplossingen kan bieden. Een daad die elk compromis uitsluit. Net als de mensen die vroeger gearresteerd werden omdat ze wegens gewetensbezwaren geen legerdienst wilden vervullen, staat Martin eveneens straf te wachten. Als totaalweigeraar word je niet zozeer veroordeeld omdat je een dienstweiger hebt geweigerd, maar omdat je principieel bezwaren hebt tegen dit systeem. De straf heeft niet als doel 'te verbeteren', maar is alleen wraakneming en een afschrikkend voorbeeld voor anderen. Martin wil dus ook geen burgerdienst vervullen omdat je op die manier politiek monddood gemaakt wordt. Het is een individuele oplossing, die wel je geweten sust maar de bewapening gaat ongestoord verder. Hoewel een vervangende burgerdienst onbetelbare malen nuttiger is dan soldaatje spelen is het geen eindpunt in het verlangen naar vrede; we roepen iedereen op Martin te steunen en solidariteit te betuigen. Maar de aller-grootste steun die je met hem aan het anti-militarisme en de wereldvrede kan geven is dienstweigeren op welke manier ook.

Via het totaalweigeren of een antimilitaristisch geëngageerde burgerdienst. En voor hen die niet dienstplichtig zijn (ook vrouwen en kinderen) zoveel mogelijk dienstplichtigen oproepen tot massale weigering van de militaire dienst. Voor verdere informatie neem je contact op met: Antimilitaristische actiegroep ONKRUIT, Postbus 64, 9600 Ronse. Brosjures zijn bij vele organisaties te verkrijgen (wereldwinkels, JAG, ...). Voor acties is er geld nodig: ONKRUIT rek. 063-0106626-58.

ECONOMICA VERKIEZINGEN

De jaarlijkse praesidiumverkiezingen zijn traditiegetrouw een heel evenement in Ekonomika. De eerste week na de paasvakantie vindt het gebeuren plaats en dat is ook dit jaar weer het geval. De afgelopen vijf jaar hebben deze verkiezingen echter een ongekende vlucht genomen: het 'handelskot' trilt keer op keer op zijn grondvesten. De discobars van de verschillende kandidaten doen hun best om mekaar de hal uit te spelen. Achter de praesieskandidaat voeren de ploegen hechte blokken en echte barnumreklamekampagne met een enorme affichepromotie, bierdeling en a.h.w. een gadget-oorlog. En daar is het 'm precies om te doen.

BOERENKERMIS

Vorig jaar reeds rees er een scherp conflict met dekaan L. Baeck, die het geheel te la-waferig vond. Hij omschreef het als een 'Vlaams kermis' en zag zijn studenten hiermee l'fever buiten dan binnen, in hun eigenste handelskot. Er zijn echter ook verfraaiingswerken aan het Van Heuvel-instituut op t'l. Dit zou wel 's voor gevolg kunnen hebben dat naar een andere plaats voor de praesidiumverkiezingen dient uitgekeken.

FIESENDIEFSTAL IN LEUVEN

Welke Leuenaar heeft niet reeds enkele uren van zijn leven doorgbracht met het zoeken naar zijn verdwenen fiets, of die van zijn vrouw, kind of vriend(in)? Wie kijkt niet nadenkend naar de rijwielen aan het station, zich afvragend hoeveel procent van wat daar bijeen staat ooit onverdijft van eigenaar is verandert?

Worden in Leuven nu meer fietsen gestolen dan elders? Moeilijk te zeggen. Leuven is een studentenstad, waardoor de fiets er een geliefd vervoer-middel is. En daar haast alle scholen in het centrum gelegen zijn gebruiken ook scholieren uit de randgemeenten vaak de fiets. Met andere woorden, het aantal in Leuven circulerende fietsen is een stuk hoger dan het gemiddelde, en het heeft dus niemand te verwonderen dat er ook meer gepikt wordt.

In 1979 kreeg de politie 2200 aangiften van gestolen fietsen te verwerken. Hoeveel diefstallen er daarbuiten noch zijn is natuurlijk een raadsel. Het overgrote deel van deze diefstallen zijn geleendiefstallen. Vooral 's nachts, tussen 6 uur 's avonds en 8 uur 's morgens, worden verdwijningen gesignaleerd. De daders zijn mensen die te lui zijn om te voet naar huis te keren en iemand fiets 'lenen'. Zulke fietsen worden door de politie of de eigenaar wel eens teruggevonden. Anders is het gesteld met beroepsdiefen: deze transporteren je rijwiel naar een andere hoek van het land waar hij voor een zacht prijsje van de hand gaat...

BTk Leuven Veilig, een werkgroep die de belangen van de fietser verdedigt, meent dat dit probleem eindelijk eens moet aangepakt worden. Daarom zet deze groep een studie op waarmee ze de omvang van het probleem wil achterhalen en tevens een aantal oplossingen wil suggereren. Om deze studie te staven met waar-gevoerde feiten doen ze een oproep tot de Leuvense bevolking. Iedereen die hoe dan ook met de fietser-diefstal-probleem werd gekonfronteerd wordt uitgenodigd zijn ervaringen te vertellen. Schrijf daarom eens een briefje: -Hoeveel fietsen heb jij al laten pikken/gepikt? -Ken je schandalige toestanden op dit gebied die eens in de openbaarheid mogen komen? -Wat denk je van de service die de politie levert op dit vlak?

Laat wat van je horen! Het adres is: BTk LEUVEN VEILIG Diestsestraat, 303 3000 Leuven. 016/222014

Uiteindelijk liep de hele discussie rond de praesidiumverkiezingen uit op een principieel stellingname van de bestuursvergadering dat de verkiezingen anders aangepakt moesten worden: het initiatief is te groot, te verspillend en werkt bovendien de originaliteit en ideeënrijkdom van de ploegen niet in de hand. Men verwees hierbij naar de sfeer en studentikoze creativiteit binnen de ploegen van vóór vijf jaar. Verder vestigden enkelen de aandacht op het verkiezingsprogramma, dat nu vaak in de reclame-vloedgolf wegzinkt. Dit programma moet meer op de voorgrond komen: de beleidsopties voor alle facetten van de kringwerking komen erin aan bod, het profiel van de kandidaten komt er duidelijk uit naar voor.

VERDIEPING

De praesidiumverkiezingen zijn een stuk Ekonomika-traditie geworden. Zij bepalen grotendeels het gezicht van de kring naar buiten. Een meer verdiepende campagne kan deze kring dan ook enkel ten goede komen, ook naar zichzelf toe, waar heel wat mensen door een degelijke, inhoudelijke gevoerde verkiezingscampagne extra gemotiveerd zullen worden voor de kringwerking.

11. 11. 11. LEUVEN STEUNT NICARAGUA

Vooraleer over het Nicaragua-project te spreken is het misschien interessant om eerst even toe te lichten wat de 11.11.11. aktie is.

De 11.11.11. aktie is een aktie ten voordele van de ontwikkelingslanden, georganiseerd door het Nationaal Centrum voor ontwikkelings samenwerking (NCOCS). Het NCOCS is een niet-gouvernementele organisatie in staat dus volledige aan-hankelijk van de Belgische hankelijken alle projecten die door het NCOCS gesteund worden moeten voldoen aan drie voorwaarden, drie zogenaamde sleutels, die als basis beschouwd worden van de ontwikkelingshulp:

1. de projecten moeten de mensen in de Derde Wereld helpen om zelf hun lot in handen te nemen, zelf voor hun rechten op te komen, zelf hun levensomstandigheden te verbeteren, anders gezegd SELF-RELIANCE.
2. bijzondere aandacht wordt besteed aan de PLATTELANDS-BEVOLKING die wel het overgrote deel van de bevolking van deze landen uitmaakt, maar die in grote moderniseringsplannen van regering en financiële groepen miskend wordt.
3. bijdragen tot het tot stand komen van een rechtvaardige internationale orde (de N.I.E.O, NIEUWE INTERNATIONALE ECONOMISCHE ORDE) waarin de rechten van de ontwikkelingslanden beter verdedigd en meer geëerbiedigd worden.

Op deze pijlers moeten de projecten die aan het NCOCS voorgesteld worden, steunen (1). Uit de weerhouden voorstellen wordt dan doorieder 11.11.11. aktiekomitee een bepaald project gekozen waarvoor dat jaar zal worden gewerkt. Het 11.11.11. komitee van Groot-Leuven koos met overweldigende meerderheid voor het alfabetisatieproject in Nicaragua. Eerst enkele gegevens over Nicaragua: aantal inwoners 2 559 000 werkloosheid 40% van de beroepsbevolking inkomens 5% van de bevolking (vooral familie Somoza en Co) bezit 30% van het Nationaal inkomens alfabetisatie 50% in de steden 70% op het platteland.

In het eerste leerjaar lagere school werden in 1972 115 000 kinderen getoetst, in het zesde leerjaar was dit al teruggelopen tot 21 000. Ook de levensomstandigheden zijn alles behalve bevredigend. 47% van de huizen heeft geen sanitaire voorzieningen, 80% van de woningen in Managua bezit geen stromend water, 55% heeft nog geen elektriciteit. De gemiddelde levensverwachting ligt op 53 jaar, 46 op de 1000 kinderen sterven bij de geboorte door gebrek aan medische voorzieningen, er zijn amper 5 dokters per 1000 inwoners. En of dit alles nog niet volstaat: in 1972 is er een aardbeving die Managua volledig vernielde. Door verkoop van de door internationale hulporganisaties opgestuurde goederen, op de zwarte markt, kon Somoza zijn macht nog verstevigen. Na een revolutionaire strijd van 18 jaar (in 1961 werd het FSLN: Sandinista National Liberation Front gesticht), wordt de familie Somoza, die sinds 1934 (met de hulp van V.S. mariniers aan de macht gekomen), Nicaragua terroriseert, op 19 juli 1979 uit het zadel gelicht. In december wordt de regering van Nationale Eenheid gevormd. Voorvechter van het FSLN, Fernando Cardenal SJ, roept 1980

uit tot het "Jaar van de Alfabetisatie". 180 000 vrijwilligers zijn erin geslaagd om gedurende de eerste 6 maanden van 1980, het analfabetisme van 50 tot 13% terug te dringen. Deze campagne beoogt niet alleen "het leren lezen en schrijven". Het voornaamste doel is de bewustwording van de mensen: "Literacy teaching and conscientisation for us are inseparable", zegt Ritty Grigsby (2). Een van de slogans van de alfabetisatiecampagne is dan ook: "Fighting against ignorance we fight against the Corinther revolution" (2). Het is duidelijk dat dit proces van bewustwording een langzaam proces is, dat ook veel steun van het buitenland vraagt, vooral op het materieel gebied. Laten we Fernando Cardenal SJ zelf even aan het woord: "Nicaragua's people emerged victorious from a popular insurrection. The task which awaits us now is a second war of liberation, to free half of our country's people from the oppression of illiteracy. THE CRUSADE DEPENDS IN LARGE PART ON THE SOLIDARITY OF THE REST OF THE WORLD. FIRST TO HELP US WITH THE MASSIVE TASK OF FINANCING THE CAMPAIGN AND SECOND IN BUILDING UNDERSTANDING OF THE PROFOUND POLITICAL SIGNIFICANCE WHICH THE LITERACY CRUSADE HAS FOR OUR REVOLUTION, in allowing the one million peasants and workers to participate for the first time in shaping their own destiny." (2)

Ook wij kunnen meehelpen aan de alfabetisatie en bewustwording van Nicaragua. Het project dat we steunen wil enkele CD's ba-

siscentra opzetten. Zulke centra worden beheerd door een volkskomitee. Deze hebben verantwoordelijkheden op gebied van volksgezondheid, verdeling van de levensmiddelen, heropbouw en verfraaiing van de wijk. Een gemakkelijke informatieverspreiding is in zulke komitees zeer noodzakelijk, daarom willen wij 1.300.000 fr. bijeen zoeken (samen met de overheidstoelagen geeft dit een effectieve steun van 5.300.000 fr.). Om 150 van deze CD's centra uit te rusten met schrijfmateriaal, stencilmachines e.d. Ook hier is het belangrijk dat de 11.11.11. aktie een grotere bewustwording meebrengt van onze verantwoordelijkheden als westerling. aarom, help onze aktie mee opbouwen of steun ze. Als je achteraf Als je aktief wil meewerken, als je in je eigen jaar of fakulteit eens een stand of informatieavond wil, of gewoon meer informatie wil, loop dan even langs bij onderstaande adressen. Maar vergeet vooral niet, in de week van 3 tot 7 november zullen er overal planten worden aangeboden ten voordele van de 11.11.11. aktie. KOOP EENS EEN PLANT, gewoon voor jezelf of doe er eens iemand anders een plezierje mee, daarmee doe je twee goede werken ineens.

- WERELDWINKEL Tiensestraat 140 John Thys Home Thomas Morus, Tervuurvest 117-119 (K 145) (Heverlee'se kringen) Wim van Damme Willemsstraat 44 (Leuvense kringen)
- (1) NCOCS dossiers. "laat de armen niet zakken" "Bevrijding uit armoede en verdrukking"
 - (2) The loss of fear education in Nicaragua

AKSIEGROEP PEDAGOGIE

Enkele mensen die een beetje moegekeken waren op het traditionele kringgedoe hebben in pedagogiek de koppen bij elkander gestoken en een kersverse "aksiegroep" pedagogie uit de grond gestampt. Een of ander hoogdravend platform over welk soort socialisme we aanhangen is er niet aan te pas gekomen, enkel het duidelijke idee om aktie te voeren binnen en buiten de Unief.

Naar Unief toe willen we werken rond zelfbeheer: wat is het, wat is er mogelijk, wat is er gerealiseerd. Bij de democratisch aandoende kringverkiezingen komen we dan ook op met een zelfbeheer programma. We vinden het onzinnig 3 vertegenwoordigers naar het P.O.C. te sturen die daar zitten t.o.v. een 25 tal profden die numeriek en moreel in de meerderheid zijn, een studentenstandpunt rond een belangrijke zaak maakt er hoegenaamd geen kans.

In Pedagogiek heeft de verlening tot 5 jaar ('79) veel mensen de ogen doen opengaan hoe het medebeheer werkt en hoe een praktisch eenduidig studentenstandpunt van tafel wordt gevergd. Ook het principe van studentenvertegenwoordigers lijkt ons eerder een apatisch effect te hebben op de massa die zich niet meer bekommerd om een of ander studentenstandpunt en het overlaat aan de vertegenwoordigers om het boeltje in handen te nemen en een standpunt uit hun mouw te schudden. Een éénvormig standpunt lijkt ons niet te realiseren en we zoeken dan ook naar andere vormen om onze ideeën kenbaar te maken (volksvergaderingen, aktsbulletin...).

Concreet willen we drie meningen naar het P.O.C. sturen die daar enkel informatief zitten, geen studentenstandpunt vertegenwoordigen en principieel niet meestemmen.

Belangrijker lijkt ons de werking in de jaren waar we ons richten naar studiedruk en zelfbeheer. Om het idee van zelfbeheer concreet ingang te doen vinden, willen we een week van concreet zelfbeheer door de mensen zelf laten inrichten. We willen een week realiseren waar de mensen bewust de lessen brossen en naar een alternatieve zelfbeheer komen. Samenwerking met andere faculteiten die hetzelfde medebeheer-idea onderschrijven kan interessant zijn en worden uitgenodigd om contact met ons op te nemen. Een tweede werkingstema ligt buiten de Unief waar we zoveel mogelijk akties ondersteunen die we zinvol achten: fabriekstakingen, anti-atoomenergie... ondersteuning op het gebied van mobilisatie, piket staan, info-avond geven in pedagogiek of voor een breder publiek.

Het traditionele avondje vergaderen in de week hebben we ook maar achterwege gelaten omdat je op zo'n manier niets permanent kunt opvolgen. We kozen voor een andere vorm, nl. een "werkdiner" elke maandag van 1 tot 2 in elcker'ic waar we onze bokes opten, informatie doorgeven, akties plannen, werkgroepen vormen en ontbinden: kortom vrij creatief en dynamisch waar iedereen een beetje zicht heeft op wat en wie er aan de gank is. (wil je contact met ons opnemen best via deze weg.)

ONDERWIJS ALLES OPNIEUW OF ALLEEN EEN STUK?

Zoals bekend is efficiëntie één van de pijlers van onze beschaving. Meer bereiken met minder energie, minder grondstoffen, minder verspilling, is er een beter streefdoel mogelijk? Het efficiëntie-denken doordrenkt de maatschappij en daarmee ook het onderwijs. Het onderwijs beter organiseren, meer laten aansluiten bij de sociale en economische realiteit, nieuwe docer- en werkvormen introduceren; deze zaken zijn het object van talrijke hervormingen en hervormingspogingen en -plannen. Daarbij pleegt men, bij gebrek aan eigen inspiratie, nogal eens naar het gras van de buurman te kijken, en die buur heet dan vaak Amerika.

VERSCHILLENDE

ALGEMENE VORMING

Het V.S.-onderwijssysteem wijkt aanzienlijk af van het onze. Vanzelfsprekend, want beide systemen hebben hun eigen geschiedenis en zijn gegroeid in sterk verschillende kulturen. In België heeft men altijd graag vastgehouden aan de idee van de "brede algemene vorming". Zelfs nu onze opleidingen na een aantal hervormingen vrij specialistisch zijn geworden, blijven van deze idee nog wat resten over.

Zoals je weet is het bij ons zo dat een licentiaatsdiploma pas uitgereikt wordt nadat een voorgeschreven pakket cursussen in een voorgeschreven volgorde met voldoende resultaat werd doorgehaald. Er wordt stapsgewijs opgeschoven van 1 naar 2 en dan verder, en telkens moet je over het hele pakket slagen. Spijtig voor de lui die op één of twee vakken te diep gebuigd werden. In een eventueel bisjaar mogen ze dan ook nog de andere vakken eens herkauwen (met uitzondering van de vakken waarvoor ze 14 hadden en mits ze aan de voorwaarden van de artikels 39 tot 41 van het examenreglement voldoen.)

Achter deze procedure steekt de idee dat een opleiding een geheel is, en dat men voor dat geheel moet geslaagd zijn om zich "opgeleid" te kunnen noemen.

OPLEIDEN IN STUKJES

In de V.S. worden de zaken anders aangepakt. Minder dan hier het geval is bekijkt men een opleiding als een openvolgving van voorgeschreven pakketten, die de ene na de ander moeten worden afgewerkt. Het is er mogelijk om een onvoldoende "mee te nemen" naar het volgend "jaar" en intussen toch op andere gebieden de meer gevanceerde cursussen te blijven volgen. Een F op bv. Engels 1° kan belet je ginder niet om in het volgende jaar toch op regelmatige wijze de cursussen van 2° kan te volgen. Je examen Engels 1° kan zou je dan samen met de vakken van 2° kan afleggen. Met andere woorden, éénmaal je voor een vak geslaagd bent, hoef je dat vak nooit meer opnieuw af te leggen. We noemen die werkwijze het "hebben-is-hebben" principe.

Dit "hebben-is-hebben" is echter maar één aspect van wat veralgemenend het "credit

point system" of het "kredit-puntenstelsel" wordt genoemd, en wat een belangrijk element is in het Amerikaanse onderwijssysteem.

KEUZESYSTEEM

De V.S. stapten reeds rond de jaren 1870 af van de "brede algemene vorming". In de plaats kwam een "keuzesysteem" dat beantwoordde aan humanistische opvoedkundige idealen en aan de economische behoeften aan meer beroepsgerichte opleidingen. Het keuzesysteem geeft de student de kans zijn eigen vorming te ontwerpen. Binnen beperkingen zoekt hij zichzelf een opleiding bij. Karate, schilderen en theoretische fysica voor Jan, geschiedenis en literatuur voor Piet. Maar wat wanneer Jan het leven van de goede kant bekipt en het zich liever niet te moeilijk maakt? Jan zou dan geneigd zijn een zorgvuldige selectie uit de gemakkelijke vakken te maken om op die manier zijn allerindividueelste aanleg haar allerindividueelste gestalte te geven. En nochtans zou hij achteraf net zo gediplomeerd zijn als de ijverige Piet. Een netelig probleem.

De standaardwaarde van de diploma's is men in de V.S. toen gaan vrijwaren door het invoeren van het "kreditsysteem".

KREDITS

Een "kredit" is het equivalent van een aantal uren voldoende degelijke studie. Volg je lastige cursussen die veel werk vergen, krijg je daarvoor meer credits dan voor lichte cursussen met weinig werk. En je wordt gediplomeerd wanneer je het in totaal benodigde aantal credits hebt gehaald. Geen pakketten stof dus die één na één moeten worden afgewerkt, maar het accumuleren van credits die je per onderdeel verwerft. Op deze manier kan van elke persoon X met diploma Y bij benadering worden gezegd hoeveel uren hij gedurende zijn opleiding heeft gewerkt, waarbij dan verondersteld wordt dat die uren borg staan voor het nodige vakmanschap en de nodige betrouwbaarheid.

AFGELEIDE TOEPASSINGEN

Werd het kreditsysteem dus in eerste instantie ingevoerd om zicht te krijgen op de studiegang naar het diploma en op de vergelijkbaarheid van die diploma's, achteraf kreeg het een aantal toepas-

singen op andere gebieden. Nadat het keuzesysteem ook in het middelbaar onderwijs was doorgedrongen wilden de universiteiten meer zekerheid omtrent de bekwaamheid van de studenten die ze aankregen. Ze gingen toelatingseisen stellen. En deze werden geformuleerd in termen van credits. Wie wiskunde wou gaan studeren aan de universiteit moest op de "high school" (het M.O.) de nodige credits (uren studie) in die richting hebben gehaald. Anders kwam hij er niet in. Een tweede toepassing betreft het management van de universiteit. In oorsprong waren (zijn) de V.S.-studenten vaak commerciële

V.S.-universiteiten vaak commerciële ondernemingen. Zij verkochten opleidingen. Met de demokratiseringstendens van de jaren zestig werden goedkopere instellingen opricht, maar nu nog zijn de inschrijvingsgelden voor de meer prestigieuze instellingen fenomenaal hoog (150.000 Fr.

meer). In deze context hebben de afdelingen, departementen e.d. van de universiteiten hun eigen produktiviteitsratio. Deze is de verhouding tussen hun totaal aantal "geproduceerde" credits en de kosten die daarvoor nodig waren. Afdelingen die weinig studenten aantrekken, dus weinig credits produceren, kunnen op die manier weinig produktief blijken, of m.a.w. duur. Waarna het beheer kan besluiten de afdeling op te doeken.

Een derde toepassing is eveneens typisch voor de Amerikaanse situatie. De sterke mobiliteit onder de beroepsbevolking en de gewoonte om gedurende zijn opleiding van "college" te veranderen (om bij een bepaalde prof of in een bepaalde wetenschappelijke school te gaan studeren) schepden het probleem van de "transfer-studenten". Bij de overgang van de ene school naar de andere wordt

dan een handteik opgezet met het aantal verworven credits als inzet. De nieuwe instelling kan de oude credits gewoon erkennen of ze kan eisen dat de student een aantal credits laat vallen (omdat ze niet voldoende waard zijn). In zo'n geval zijn credits een "valuta-eenheid" (inflatie inclusief), die de overgang tussen scholen moet vergemakkelijken.

Het bovenstaande maakt duidelijk dat het V.S.-onderwijs met zijn keuzesysteem en zijn credits andere uitgangspunten heeft dan het Belgische onderwijs. Het kreditsysteem funktioneert er in

een context die we hier niet terugvinden. Daarom gaan we in een volgende bijdrage in op de vraag of het gras bij de buurman wel degelijk groener is dan bij ons. Verbeterd een kreditsysteem de kwaliteit van ons onderwijs? (wordt vervolgd) MIA DU PARC

EEN BELGISCHE AVOND UNE SOIREE BELGE

Op 11 november (kon het een betere dag zijn?) speelt de Zwarte Komedie "Een Belgische Avond - Une Soirée Belge" in de stadsschouwburg. De Zwarte Komedie is een jong gezelschap dat reeds enkele produkties op touw heeft gezet. Zo was enkele jaren geleden nog het stuk "Kent gij het land waar de kanonnen bloeien" nog te zien in 't Stuc in een co-produktie GIST-Kultuurraad. De Belgische Avond werd reeds vorig jaar gemonoed maar kon door alerhande moeilijkheden nog niet in Leuven opgevoerd worden. Eindelijk kun je het dat wel gaan bekijken en dat wil dan in elk geval zeggen dat je zeker bent van een avond puur amusement... Het stuk is opgebouwd uit twee delen. Het eerste: "Astrid de teerbemide" bekijkt het koningschap vroeger en het tweede deel: "Vive la république" (verwijzend naar de kreet bij de kroning van Bowdewijn) het koningschap nu. In het eerste deel wordt aan de

hand van een intrigerende parallel met de schilder Edvard Munch het (korte) koninklijke leven van koning Astrid, met vooral de pijnlijke kanten ervan geëvokeerd. Een (af en toe pijnlijke) ironische ondertoon, een sierlijke escenering en prachtige muziek maken van dit deel het lyrisch element in het stuk. In het tweede deel, dus het koningshuis nu, speelt een rondvuchtig Ivo Pauwels ons aller koning Bowdewijn, met alle tiks en trekjes "derop en deraf". Gewoon al door het geven en door alle tiks van Bowdewijn is dit het eerder burleske deel waar iedereen, behalve misschien enkele kwetsels, móet om lachen. Een punt van kritiek (?) is misschien wel dat juist door het schitterende spel van Ivo Pauwels af en toe de echte inhoud verloren gaat. De fil rouge doorheen het stuk is immers een zoeken naar de diepere grond van het koningschap en het in vraag stellen

11 NOVEMBER
STADSSCHOUWBURG

STEUNKAART KURA EEN OBJECTIEVE ANALYSE NADELEN

Een steunkaart van cultuurraad kost geld en wat moeite. Geld, nl. 200fr. voor scholieren, studenten, doppers, gewetensbezwaarden en andere armoezaaiers. Dat is niet teveel, dachten we (vgl. 5 pakjes sigaretten, 17 Stuckoffies, 4 Aïmamaaltijden en een mens leeft niet van brood alleen). De werkende bevolking betaalt meer: 300fr.. Dat is nog bijna gratis en bovendien is werkzekerheid of arbeidsvreugde tegenwoordig onbetaalbaar. Moeite: je kan je slechts een steunkaart aanschaffen door op een mooie dag langs te lopen op de 'permanentie' van de eerste verdieping van 't Stuc en wel tussen 9 uur 's morgens en 20 uur 's avonds. Daar vul je de gele steunkaart volledig in, plakt een foto op de rechterstrook en je bewaart deze kaart met de grootste zorg als een kostbaar bezit.

NOG

Belangrijkste voordeel is natuurlijk dat je met een steunkaart op zak Kultuurraad steunt en je financiële steentje bijdraagt om van 't Stuc één van de boeiendste kulturele broeinen van België te maken. Ik hoor nu al iemand zeggen: "Voor mij niet gelaten, maar van mij krijg je geen frank!" Deze persoon gaat voorbij aan enige plezierjes die altijd meegenomen zijn. Maar goed, het kan. U koopt dus geen

steunkaart. De financiële gevolgen zijn dan niet te overzien en budgetaire onweerswolven pakken boven de hoofden van deze onwilligen. Voor een rockconcert betaalt hij 150 F. in plaats van 100 F., voor een teatervoorstelling 120 F. i.p.v. 80 F., voor een film 50 F. i.p.v. 40 F. U merkt het al: op lange termijn onhoudbaar. Deze persoon zal dan ook meer en meer voor zijn T.V.-toestel gaan zitten en zich ergeren over de bescheiden kwaliteit van de mees- te programma's. Hij wordt nu actief, wil er wat aan doen, wil er aan werken. Via via heeft hij gehoord dat Kultuurraad een werkgroep T.V.-kijken organiseert, men moet echter opmerken dat hij met steunkaart gratis de Stuc-voor-Struckant had opgestuurd gekregen, waar over de eigenaardige werkgroep T.V.-kijken een heleboel informatie is opgenomen. Onze hoofdfiguur volgen we nu op weg naar 't Stuc, waar hem voor de 20-delige jaarkursus T.V.-kijken niet 1200 F wordt aangerekend, maar omdat hij geen steunkaart heeft de volle 1440 F. Het teveel voor de man in kwestie. Toch is zijn creatieve honger niet gestild. Gratis kunst- onderwijs, denkt hij, en bekijkt zijn vingers: pianovingers. Hop naar de akademie. Hij heeft echter geen piano om thuis te oefenen (kon wel op 't Stuc met steunkaart), doch geen nood. Van een verre om kan hij een trompet krijgen en hij werkt ettelijke toonladders van beneden naar boven en terug af. Na verloop van tijd hebben de tolerantiegrenzen van zijn bureu ongekende hoogten bereikt en na een bezoekje van de plaatselijke wijkagent wordt de trompet aan de haak gehangen. Op 't Stuc kan je de hele kampus verblijden met je bazuingsgeschal, met steunkaart. Na een informatie-tocht langs de akademie weet hij wat hij nog kan aanvragen in de artistieke sektor: kleibewerking, spinnen en weven zeefdruk, fotografie. Oefenmogelijkheden en gratis gebruik van ateliers: op 't Stuc, met steunkaart. Op de rand van het delirium gaat de persoon die we gevolgd hebben nu toch op de permanentie een steunkaart kopen. Het is al half december en hij maakt zich zorgen om het feit of de uit te geven som van 200 F. nog voldoende zou renderen, nu het akademiejaar zo ver gevorderd is. Met opluchting verneemt hij echter dat de steunkaart vanaf de aankoopdatum een vol jaar geldig is.

...als je toch wat geld en moeite over hebt voor de aankoop van een steunkaart is dat je altijd één stap voor blijft op de algemene waanzin. Kultuurraad.

AMNESTY INTERNATIONAL VLAANDEREN
Dinsdag 28 okt. in de kleine Aula MT-college, St-Michelstraat, Zaïre-debatavond met als paneel-leden:

Mark Eyskens (toelichtingen betreffende mensenrechten & ontwikkelingsbeleid in Zaïre)
Louis Tobback (SP)
Johan Struyve (Knack)
Mark Van Dommelen (Nationaal centrum voor ontwikkelings-samenwerking)
Guy Poppe (BRT radio), moderator

VTK

Woe. 29 okt. doet VTK een go-kart race op het hogeschoolplein. Van 13h tot 23h.

DE PIMPEL

Woe 29 okt. in zaal de pimpel, rijschoolstraat 45 Leuven, informele gespreksavond over "wie wil mee een coöperatief oprichten?"

Do. 30 okt. tweede de pimpelop-treden van Folkgroep "Drum".
Gratis Inkom

WELZIJSWERK REGIO LEUVEN

Do. 30 okt. Overleg welzijns-werk regio Leuven in de Maria Theresiastraat 36 tel: 016/23.54.57.

Met een voorstelling van drie eerstelijksdiensten uit het Leuvense; Centrum voor mensen met vragen, Centrum Maatschappelijk Werk, O.C.M.W.

KATTASTROOF

Do. 6 nov: om 20h., optreden van de Antwerpse Folkgroep Kattastroof in De Pimpel. Inkom 40 BF.

STUC.

Zat. 8 nov., van 9.30h tot 22.00h Ontmoetingsdag, Het kind in de Instellingen, de ouders in de kou?

Via dia-reeksen, forumtheater, forumgesprekken & toneel, hier-rond te praten, te denken en te werken.

folder: MBJZ
Blijde Inkomstr. 115
tel: 016/23.96.92.

GULF ENERGY AWARD 1980

De Gulf Energy Award wordt uit-gelooft ter bekroning van de meest waardevolle bijdrage tot de oplossing van het energiebe-voorradsingsprobleem in België van heden tot het jaar 2000. De interuniversitaire wedstrijd is begiftigd met een prijs van 250 000 BF.

Verdere inlichtingen:
De Heer G Cuyllits
Public Affairs
Manager
GULF OIL (BELGIUM)
Marsveldplein, 5 bus 55
1050 BRUSSEL
TEL. : 02/513.28.50.

GEZOCHT

Columbiaans meisje, Nora Valen-cio, zoekt Nederlandstalig ge-meenschapshuis om er gedurende één maand (november) Nederlands te leren.
Nora studeert landbouwweten-schappen (tweede licentie) en is te bereiken op telefoonnum-mer: 016/25.98.90.

VETO
OP
SCORPIO
woensdag van
20H30
tot
21H30

MEDEWERKERS NOG
STEEDS
WELKOM
NAAM OPGEVEN :
't Stuc, Van Even-
straat 2 D 3000 L.
op de VETO-redactie

I.S.O.L.
Er is een plaats vakant als vrijgestelde van I.S.O.L. kandidaten moeten voldoen aan volgende voorwaarden:
- zich akkoord verklaren met de algemene voorwaarden, gesteld aan vrijgestelden van de A.S.R.
- een levendige interesse hebben voor derde wereldproblemen
- een actieve talenkennis bezitten
- bereid zijn 20 uur per week te werken (1/2 time) en ook administratieve taken willen opnemen
Verdere inlichtingen: 't Stuc, A.S.R.-sekretariaat, Van Even-straat 2 D 3000 LEUVEN
Kandidaturen worden ook daar ingewacht. Voor half november.

Het archief en museum voor het Vlaams studentenleven zoekt een Jobstudent die voor 4 X 2500 Bfr. zich gedurende het hele academiejaar bezighoudt met de archivering van alle kringsbladen van onze universiteit.
Alle informatie hieromtrent op kringraad, 't Stuc, Van Evenstr. 2 D 3000 LEUVEN

DE FASCIST IN IEDER VAN ONS

IRAN, IRAK ...
SO FAR SO GOOD

**BOMANSLAG SPRUIT
BLA BLA SLACHTOFFEN**
KINDEREN RIJ?
JA
YEAH!

**RIJKSWACHT TREEDT
HARDHANDIG OP**
JONAS PREMIER
BEZOEKT
JELGULHE
MYNEN
HARD HANA
HANDIG
HANA
IN DE KO-
LENKELDER
ERMEE!

**CAMBODJA 1000 000 000
DODEN**
LEBENSRAUM
HA HI!

**OVERAL
OVERBEVOLKING**
WBLIKKEN
EN NAAR DE
HAIEN STUREN

**VAN DIE HAIEN KUNNEN WE
DAN SCHUUR PAPIER MAKEN
EN NAAR DE NEBERTJES
STUREN**
DAT IS
STUKKEN BE-
TER DAN
ZILVERPAPIER
WANT NIET BE-
KOPPELD AAN DE
GOED PRIJS

**NU AL 2500FR HET GRAM
LATEN WE OT NIET VER BETEN**

VERVOLG VAN P.2

ZWART, ZWARTER

"Ik ben kwaad op hem" wordt op die manier "Hij is kwaad op mij" Bij autoritaire persoonlijk-heden zijn de geprefereerde groepen om hun agressie te pro-jecteren vooral minderheidsgroe-pen (Joden, darstarbeiders) om-dat deze groepen erg weerloos zijn. Een faktor te meer die maakt dat vooral buitenlanders, niet-landgenoten, doelwit van projectie zijn, ligt in het verlengde van het idealiseren van de eigen groep (dit als ver-rutting van het hoge zelfbeeld) Blijft enkel nog de vraag te beantwoorden waarom een dergelijc fascisme+racisme zich op dit ogenblik wel en op andere ogenblikken niet zo sterk ma-nifesteert.
Zolang de door hun ouders voor-gehouden idealen bereikbaar zijn stellen er zich niet veel pro-blemen. Als men zich veel in-spanning getroost en dat leidt uiteindelijk tot het bereiken van het gestelde doel dan heeft men daar voldoende van. Zo ook voor de autoritaire persoonlijk-hed. Anders is het natuurlijk als men ten koste van vele be-perkingen, het verhoopde doel niet bereikt. Op dat ogenblik zal de verdrongen agressie ge-reactiveerd worden en via het mechanisme van de projectie een uitweg vinden.
Zo gebeurt het ook in periodes van economische recessie met de autoritaire persoonlijkheden. De speciale postie die hen door "werken, werken, werken" was voorgespiegeld blijkt een fata morgana. "De gastarbat-ders ontnemen onze werkgelegen-hed, stuur ze terug van waar ze komen". "Allah is groot maar de ziekenkas is groter." "De Joden zijn verantwoorde-lijk voor de crisis door hun speculatie met kapitaal."